

navnlig blandt Damer. Det er meget muligt, at det for Øjeblikket kun er ganske ringe Kvantiteter af Cognac eller stærke Drikke i det hele taget, der findes i de danske Chokolader, men lige saa sikkert er det, at man andetsteds har kunnet paapege, og ogsaa her kan der tænkes en Udvikling henimod Forsøg paa at tilvejebringe Udlevering af stærke Drikke i saadanne spinkle Chokoladehylstre. Det er denne rent saglige Betragtning, som har ført til, at Ædruelighedskommissionen har anbefalet Forbudet, og jeg kan derfor ikke give det ærede Medlem Ret i, at det en latterlig lille Ting; det er en særdeles forstandig Foranstaltning. For øvrigt begriber jeg ikke, i hvis Interesse det ærede Medlem vil bekæmpe denne lille Foranstaltning, thi Konfitureforretningerne har jo saa mangfoldige andre Maader at gøre deres Varer tillokkende paa, ja, de har endog Adgang til at anvende Alkohol, naar det blot ikke sker i flydende Form, saa at det faar Karakter af en Omgaaelse af Beværterloven. Jeg synes, det i høj Grad er Fanatisme, det ærede Medlem præsterer overfor denne lille Bestemmelse.

Det ærede Medlem sluttede sine Betragtninger med at sige, at dette Lovforslag indeholdt et Forsøg paa at snige Forbudet ind i det danske Folk, Udtalelser, som jeg har hørt mangfoldige Gange før, men som ikke bliver en Smule rigtigere derfor. Det ærede Medlem betegnede Lovforslaget som et underligt Miskmask af en Næringslov og en Ædruelighedslovgivning. Lovforslaget er i Virkeligheden en ganske naturlig og konsekvent Udvikling af vor hittidige Beværterlovgivning. Det er udarbejdet af Mænd, som delvis har haft Sæde i begge de to Ædruelighedskommissioner og delvis har staaet i nær Tilknytning til det Arbejde, som var Resultatet af den første Kommission. Der er mellem Lovforslaget og den bestaaende Beværterlov aldeles ingen principiel Forskel. Lovforslaget vokser ganske naturligt og stilfærdigt op af den bestaaende Beværterlov og fører Principper videre, som allerede findes der. Naar det ærede Medlem saapludselig hæver sig næsten til Vrede over Bestemmelsen om Klokken 12-Lukning og taler om, at det dog er forfærdelig med disse Indgreb i Befolkningens Liv, maa jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem selv har været med til at foreslaa, at Kl. 1 maa Indgrebet finde Sted, men der er dog ingen principiel Forskel paa, om man sætter Kl. 12 eller Kl. 1. Det er blot Hensigtsmæssig-

hedshensyn, der afvejes, og hvorefter man træffer sin Bestemmelse. Det ærede Medlem sagde, at den Tørlægning, som kan finde Sted gennem Kommuneafstemning, er en Vej til at søge Forbudet gennemført, men det ærede Medlem ved jo, at den bestaaende Beværterlov tillader Kommunalbestyrelserne paa samme Maade at kunne gennemføre en Tørlægning. Det er to forskellige Steder, man har lagt Afgørelsen efter sin Opfattelse af, hvad der er det rigtigste, men nogen principiel Forskel er der ikke her. I Modsætning til det ærede Medlem finder jeg altsaa, at Kommuneafstemningen paa dette Punkt er det i enhver Henseende rigtigste og hensigtsmæssigste.

Saaledes vil det ærede Medlem overalt se dette Lovforslag vokse ud af den bestaaende Beværterlov, føre den videre og aldeles ikke paa noget Punkt søge at „snige“ nogen Forbudstendens ind i den danske Lovgivning, naar man da vil betragte Spørgsmaalet om Forbud og Ordet Forbud efter det, der menes med det, nemlig det direkte Landsforbud imod Tilvirkning, Udskænkning, Indførsel og Handel med stærke Drikke. I enhver Beværterlovgivning vil der findes Indskrænkninger, Forbud. Det findes der i den nuværende; det findes der i det foreliggende Forslag. Men selve Forbudet, som er gennemført paa een Maade i Amerika og paa en Maade i Norge, berøres aldeles ikke af dette Forslag. Det har den Ædruelighedskommission, som for Øjeblikket sidder, at overveje og fremlægge sit Materiale til, naar den har tilendebragt Behandlingen af Sagen, men før vil der ikke blive taget Standpunkt til det, og dette Lovforslag forandrer ikke i nogen Maade det Grundlag, hvorpaa man for Øjeblikket arbejder.

Det ærede Medlem, som jeg ellers undertiden spøgefuldt betegner som Alkohol-anarkist, blev, skønt han var langt ude, dog overgaaet paa et væsentligt Punkt af det ærede 15de Medlem for Hovedstaden, og det skal jeg til sidst et Øjeblik dvæle ved for at vise, hvor langt man kan komme ud, naar man staar paa saadanne Standpunkter, som det ærede Medlem ellers gør sig til Talsmand for, og hvor vanskeligt det i øvrigt vil være for ham at tilfredsstille de videstgaaende Krav. Det ærede Medlem for Hovedstaden, om hvem jeg tidligere tillod mig at sige, at ethvert Erhvervssynspunkt i ham havde en naturlig Talsmand, beklagede meget, at man var gaaet med til her i Loven at gennemføre